

Budowanie wspólnego pola uwagi

Scenariusz zajęć dla dziecka 4-letniego z autyzmem

TEMAT: WSPÓLNE ZABAWY	
Cele ogólne	<ul style="list-style-type: none"> ■ Budowanie wspólnego pola uwagi, motywowanie do aktywności ■ Doskonalenie umiejętności naśladowania ruchów ■ Rozwijanie dużej motoryki ■ Rozwijanie poczucia następstwa czasowego ■ Rozwijanie małej motoryki ■ Rozwijanie zdolności do działań sekwencyjnych ■ Doskonalenie analizy wzrokowej
Metody	<ul style="list-style-type: none"> ■ Aktywizująca ■ Praktycznego działania
Pomoce dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> ■ Dzwoneczek lub kolorowa piłka z dzwoneczkiem w środku ■ Pudełko/wiaderko/skrzynka/koszyk ■ Kolorowa zabawka, która wydaje dźwięk po upadku na twardą powierzchnię/ dzwoneczek/grzechotka ■ Krążki gimnastyczne lub kolorowe kota wycięte z kartonu (ważne, by nie były śliskie!) ■ Podest do łazienki, pudło o wysokości ok. 15–20 cm odwrócone do góry dnem lub inny przedmiot tej wysokości, na który może wejść dziecko ■ Miękka piłka lub duży woreczek gimnastyczny
Sfera osiągnięć	<ul style="list-style-type: none"> ■ Obecność gestu wskazywania ■ Stosunkowo długi czas skupienia na jednej czynności ■ Umiejętność zabawy klockami – budowanie ciągów, wieży ■ Powtarzanie samogłosek, wyrażeń dźwiękonaśladowczych oraz nielicznych wyrazów zbudowanych z podwojonych sylab otwartych (np. baba, mama, papa, pipi) ■ Rozumienie języka popartego gestem w obrębie przedmiotów z najbliższego otoczenia (umiejętność ich wskazywania)
Sfera trudności	<ul style="list-style-type: none"> ■ Brak wspólnego pola uwagi ■ Słabo rozwinięta mała motoryka, niedostateczna stymulacja dotykowa ■ Słabo rozwinięta duża motoryka i koordynacja ruchowa ■ Brak spontanicznych reakcji językowych

PRZEBIEG ZAJĘĆ

ĆWICZENIE 1. Pokazujemy dziecku dzwoneczek, potrząsamy nim mówiąc: *Dzyń dzyń* (może to być piłka z dzwoneczkiem w środku). Zachęcamy je do powtórzenia np. poprzez pytania: *Gdzie dzyń dzyń?* Teraz Kuba, ręką dziecka powtarzamy wykonaną przez nas czynność, nazywając ją ponownie. Ćwiczenie wykonujemy kilkakrotnie, do momentu, gdy dziecko wykaże jakiegokolwiek zainteresowanie naszym działaniem.

ĆWICZENIE 2. Stawiamy przed dzieckiem pudełko (lub wiadereczko, skrzynkę) w ten sposób, by nie mogło do niego zajrzeć bez zmiany swego położenia lub sięgnięcia ręką w jego kierunku. Pokazujemy mu dzwoneczek lub kolorową zabawkę z twardymi elementami (by po wrzuceniu do pudełka wydała słyszalny dźwięk lub stuk), następnie wrzucamy do środka zabawkę mówiąc: *Bam/Bach* i pytamy: *Gdzie miś/dzwonek?* Zachęcamy dziecko do poszukiwania zabawki, możemy pomóc mu, kierując jego dłoń lub całym ciałem w kierunku pudełka. Wyciągamy zabawkę i pokazujemy ją mówiąc: *Tu jest!* Powtarzamy czynność kilkakrotnie do momentu, gdy dziecko samo zainteresuje się położeniem zabawki.

ĆWICZENIE 3. Budujemy tor przeszkód składający się z trzech elementów i odpowiadających im aktywności (wszystkie czynności początkowo wykonywane są z pomocą dorosłego):

- Skakanie/przechodzenie po kolorowych krążkach.
- Wchodzenie na stopień.
- Rzucanie miękkiej piłki do przodu.

Najpierw dorosły sam pokonuje tor przeszkód, a następnie przechodzi go razem z dzieckiem. Z czasem można modyfikować trudność oraz liczbę elementów toru, można to robić jednak dopiero wtedy, gdy dziecko opanuje jego podstawową wersję. Przed przystąpieniem do ćwiczeń z torem przeszkód, terapeuta musi być pewien, że dziecko jest w stanie, choć w niskim stopniu, wykonać każde z poszczególnych ćwiczeń.

Autor: *Agnieszka Kowalska*